

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję;
- zobowiązanie Wspólnoty, reprezentowanej przez Komisję, do naprawienia wszelkich szkód poniesionych przez skarżące wskutek stosowania spornej decyzji oraz określenie kwoty wynagrodzenia za poniesione przez nie szkody, aktualnie szacowanych na około 52,5 miliona EUR lub innej kwoty odzwierciedlającej poniesione lub potencjalne szkody po stronie skarżących, wykazane przez nie w trakcie niniejszego postępowania, uwzględniając w szczególności przyszłe szkody;
- tytułem żądania ewentualnego, nakazanie stronom przedstawienia w rozsądnym terminie, licząc od daty wydania wyroku, danych liczbowych dotyczących kwoty wynagrodzenia ustalonej w drodze porozumienia między stronami lub w razie braku porozumienia nakazanie stronom, by w tym samym terminie przedłożyły żądania ze szczegółowymi danymi liczbowymi;
- nakazanie zapłaty odsetek od należnej kwoty, liczonych od dnia wydania wyroku przez Trybunał do dnia całkowitej zapłaty, wedle obowiązującej stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do podstawowych operacji refinansowania lub innej stopy procentowej określonej przez Trybunał;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414/EWG dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie dopuszczają do obrotu środki ochrony roślin tylko jeżeli substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I i są spełnione kryteria tam ustanowione. Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/628/WE z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję⁽²⁾. Skarżące żądają ponadto odszkodowania za poniesione przez nie szkody wywołane sporną decyzją.

Na poparcie ich skargi o stwierdzenie nieważności, skarżące podnoszą, że sporna decyzja została przyjęta na podstawie niepełnej i błędnej oceny ryzyka związanego z metomyłem, gdyż Komisja nie uwzględniła dostępnych jej od września 2005 r. informacji.

Skarżące twierdzą, że Komisja nadużyła swych uprawnień i naruszyła przepisy dyrektywy 91/414/EWG oraz zasady proporcjonalności, dobrej administracji, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji jak też prawa

skarżących do przedstawienia swojego stanowiska i obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 255, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting przeciwko Radzie**(Sprawa T-469/07)**

(2008/C 51/97)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Polska) i Philips Lighting BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: M. L. Catrain González, adwokat, i E. Wright, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości lub w zakresie w jakim dotyczy skarżących,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące produkujące we Wspólnocie świetłówki kompaktowe ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin.⁽¹⁾

Na poparcie swego wniosku skarżące podnoszą, że Rada naruszyła art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 4, art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wykazano, że wygaśnięcie środków antydumpingowych doprowadziłoby do kontynuacji lub powrotu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

Skarżące podnoszą ponadto, że Rada dopuściła się naruszenia prawa opierając się na art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w sytuacji nie objętej zakresem stosowania tego przepisu, jako że skarga w wyniku której wszczęto dochodzenie nie została cofnięta.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie art. 253 WE wobec okoliczności nieodpowiedniego uzasadnienia spornego rozporządzenia w odniesieniu do poziomu poparcia ze strony producentów wspólnotowych oraz ustaleń w zakresie interesu Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Wella AG przeciwko OHIM (TAME IT)

(Sprawa T-471/07)

(2008/C 51/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wella AG (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Klingberg i K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. w sprawie R 713/2007-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włączając to koszty postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowy znak towarowy „TAME IT” odnoszący się do towarów z klasy 3 (rejestracja międzynarodowa nr 879 186) — wniosek o rozszerzenie terytorialne ochrony na Wspólnotę Europejską na podstawie protokołu madryckiego

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia z uwagi na bezwzględne podstawy odmowy rejestracji w stosunku do wszystkich zgłoszonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania i częściowe dopuszczenie rozszerzenia terytorialnego ochrony wynikającej z międzynarodowej rejestracji nr 879 186) na Wspólnotę Europejską

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Zdaniem skarżącej, Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na czysto teoretycznej i filologicznej analizie zgłoszonego znaku towarowego dotyczącej zasad gramatycznych, korelacji i ortograficznych oraz struktury i składni zgłoszonego znaku towarowego, całkowicie pomijając całościowe wrażenie wywierane na przeciętnym konsumentie przez ten znak.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-475/07)

(2008/C 51/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Niderlandy), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bruksela, Belgia), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Ld. (Funchal, Portugalia), Finchimica SpA (Manerbio, Włochy), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Niderlandy), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapeszt, Węgry), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Dow AgroSciences Iberica SA (Madryd, Hiszpania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republika Czeska), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Niemcy), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Dania), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan France SARL (Sevres, Francja), Makhteshim-Agan Italia Srl (Bergamo, Włochy), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- Nakazanie Komisji podjęcie środków koniecznych w celu zastosowania się do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 233 WE, w tym nakazanie Komisji, choć nie tylko, zwrócenie się do właściwych władz państw członkowskich o ponowne wszczęcie krajowych procedur rejestracji trifluralinu, zaniechanych w wyniku wydania spornej decyzji oraz przedłużenia terminów koniecznych do zapewnienia wykonania wyroku Sądu.
- Stwierdzenie, że art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającego dyrektywę 79/117/EWG jest nieważny i nie znajduje zastosowania do strony skarżącej.